

HAD.

Brněnský román
od
JOSEFA MERHAUTA.

"Tak tady jsme!" řekl Král. "To je náš salón!" Vzal Karolinu lehee kolem boku. Ale hned ji zas pustil a šel k oknu. Vytáhl do polovice záclonu — ale jenom u jednoho. Ostrý proud světla vernal se do pokoje, padl na širokou, dlouhou tabuli v prostředě salonu, poskočil na protější stěně a zatřpytil se na hromadě bílého, porcelánového náčiní, jež tu bylo přichystáno.

Potom to Karolína musila dělat po něm. Kdykoli chybila, bral ji ruku, tleskal ji žertem do dlaní ukazoval, jak to má být.

Konečně se chvíli zvolal: "Dobře to umí! Dobře!" a stoje v čele tabule kroutil si svoje kníry, pohvizdoval si a díval se stále na ni.

Jak byla pěkná v tom chvatu a v té tichoučké bázni, jen aby nikde nechybila a dobře ve zkončce obstála! Jak její tváře se potily, jak oči bystře, a jakousi milou ostýchavostí jí svítily, a jak celá její postava ve světlých šatech a bílou zástěrkou, upjatou až na prsa, byla cudná, mladá, mladá... Kdykoli chybila, stříhla po něm svými ulekanými očima a zakousla svoje bílé zuby do spodního retu. On už jí nekáral a jen usmíval, dívaje se se založenými rukama, jak se shýbá pro náčiní, jak vystupuje na špičky, jak se přehýbá přes tabuli dávaje talíře na druhou stranu, uvašená, rozehvěná, rychle oddychuje...

Když byla hotova, zatleskal a volal: "Ausgezeichnet! Dostane premii!"

Karolína zastavila se držíc rukama eip zástěrky na konci tabule a dívala se na obraz, který visel na protější stěně. Spodní jeho část byla slabě osvětlena úzkým proudem světla, který sem padal, ale celý hořejšek ztrácel se ve tmě. Postoupila stranou, aby lépe viděla a tak sama celá stála náhle mimo ostré světlo, jež padalo otvorem v okně do světnice. V šeru byla a Král po špičkách od zadu přistoupil. Vzal ji kolem pasu a řekl:

"Víš, co je to? Dva se tam mají rádi..."

Jeho vlasy dotekly se její tváře. A Král náhle obrátil její hlavu, mocně ji sevřel a chtěl jí políbit.

Karolína se mu vytrhla, mihla se kolem něho rychle jako šíp a přechala.

Jak vběhla do vedlejšího tmavého pokoje, před očima se jí docela zatemnilo. Nic neviděla, neslyšela ani svých krokův a nevěděla, kde co stojí a kudy uprchnout... Obrátila se ve zmate-ní... a Král stál za ní.

"Blázinku! co si myslíš!" řekl s jakýmsi výsměšným tónem a šel kolem ní chladně a mlčky z pokoje ven. Karolína si protřela oči. Učinila tak mimovolně, zmatena tímto jeho chladným chováním ještě více, než před tím jeho výbuchem.

Zaražena a nemožně mu do očí pohlednout, jakoby se něčím byla proti němu provinila, vešla potom za ním do kuchyně. Král tu něco rozkázal, na něco huboval a něčím uhořel. Žádná z přítomných žen ani nemukla. Obrátiv se potom ke Karolině pravil k ní chladným, odměřeným a nakazujícím tónem: "Bude ešče do salonu poklidit, co je třeba!" Potom vzal si klobouk na hlavu a pánovitě odešel. Karolína odeh-

zela do salonu. A jak šla těmi stmělými, tichými pokoji a jak potom sama se zastavila uprostřed salonu k ustrojené tabuli, cítila se tu tak osamělou a tak jí tu bylo smutno. A tu ucítila v srdci poprvé, kdo jí tu schází...

Bez chuti, liknavě, a plna jakéhž ustrašenosti dala se do příkázané práce.

Král věděl, že tento dojem se u ní dostavit musí. Byl z těch, kteří si podmaňují i nepřístupnější ženy chladným sebezapřením v pravý čas. Neprosil o lásku, nelezl za ní, ale dovedl si jí vynutit svými obratnými prostředky. Byl člověk bez vešit intelligence, sprostý svým chováním, minulostí i celým životem. Ale měl jistý záviděníhodný bystrozrak chytrých lidí; dovedl vznešené společnosti, u které sloužil, odkoukat trochu vnějších způsobů, kterými se na první pohled získává přízeň mlčících srdcí. Dovedl být v pravý čas drzý, v pravý čas mlčlý, v pravý čas hrdý. Nic ho nepomátlo — at při svých milostných útocích narazil na odpor, chytrou úskočnost, cudnost nebo farizejství; pro každou toninu ženské zamilovanosti měl svůj určitý způsob, kterým dovedl rozemzučet strunu v nešťastném srdci. Tím bylo možno, že jsa člověkem docela obyčejným ale hezkým a chytrým, mohl se honositi dobrodružstvími i se ženami, které svým postavením a inteligencí nad něho vynikaly...

I společnost, které sloužil, dovedl falešným nimbem své zdánlivé počestnosti, rozkařnosti a obratnosti dokonale oklamat. Pánům se líbily jeho vtipy, zkušenost a obratnost. A dámy rády svěfovaly úhlednému, úlisnému a pikantnímu služebníku svoji domácnost vědouce, jaký je spolehlivý klepač, donášče, a jak si dovede zjednat respekt.

Tím způsobem Král stal se v domě svých pánů více než lokajem: byl tu hospodářem, správcem a sekretářem. A tohoto svého vlivu dovedl vyžítkovat. Rozhodoval, kde se má nakupovat, jak se má práce rozdělovat — a najímal služebné. Ze všeho dovedl vytěžit ve svůj prospěch: ale v této své činnosti hledal nejvíce sladké kořisti. Bylo to hušná kupčení, které provozoval na základě své moci se slabými dívkami nebohými tvory, roztouženými na jeho úsměv, nedocházejícími uznání dle svojí práce, ale odla svojí krásy a náchylností ke mravnímu poblouznění.

Dívka slabě mravní povahy byla ztracena v této motanici spletených dojmů, do kterých on jí hned svojí laskavostí a hned svojí pánovitostí dovedl vtáhnout, v tomto pochybném zápase mezi etí, prací, možnou ztrátou služby a jeho svůdným zevnějškem i vyhlídkou na dobré bytlo.

Když Karolína byla v saloně hotova, šla do kuchyně. Když tam vešla, spozorovala, že služebné všecky rychle obrátily se ke své práci a mlčely. Jenom po očku se některá na ni podívala a usmála se, tak před sebe, kousavě a pohrdavě. A jiná se na ni podívala zlobným očima, svraštěla čelo a odpovídla si. Ale silně pracovaly všechny, rámusily, běhaly, pospíchaly a činily se, jakoby v té chvíli někdo u nich stál, hlídal jich a do práce popoháněl.

Karolína tu chvíli stála čekajíc, že jí některá z pracujících žen-

ských osloví. A když viděla, že čeká nadarmo odešla do světnice.

Jak byla pryč, služebné v práci ustaly. Některá podepřela ruce v boky, druhá se natřásla a utírala si zástěrkou spoceně čelo a jiná zívala a dala se do zpěvu. Ty ženské věděly hned, jakou úlohu tu bude hezká nová panská hrát...

Před ní se musily míti na pozor, před ní musily pracovat, před ní se nesmělo nic mluvit — protože by to mohla donést panu Johanovi. Takový byl znemravňující vliv, který poručníkovaní Královo mělo na služebnictvo tohoto domu.

A jak ty služebné pomalu, liknavě a bez chuti se zase měly každá ke své práci, jakoby si řekly, zraky všech se obrátily k dívce, která stála tu u okna s rukama v kapsách své bílé zástěrky, smutná a bledá. Byla vysoká, štíhlá, skoro hubené postavy. Byla v černých šatech a měla černé vlasy jako cikánka. Její obličej byl zažloutlý, ostrých rysů, a nose poněkud velkým a zahnutým. Stála podepřena o okno, a hlavou skloněnou.

Nejstarší ze služebných, majíc ruce podepřeny v boky, vzpřímila se a dívajíc se na ni zavzdychala: "Jo, jo!"

Dívka zvedla jenom smutně svoje veliké, krásné, černé oči, podlítlé bledomodrými pruhy, a nic neřikala.

"Jo, jo! Takovy to je na světě! Věil to mají, Bety! S námi je konec! Už je tu jiná!" pokračovala stará, tlustá služebná, a jejím obličejem zaeukal škaredý výsměch.

"Tak vidijó! Co z toho mají. Pořád bylo Bety sem a Bety tam. Nikdo nic nedovede jenom Bety, Bety byla nejšikovnější. Proč pak? Proto, že byla nejhezčí a nejmladší. Byly paní v domě, hlídaly nás žalovaly na nás... co z toho mají! Věil je tu jiná, ešče hezčí a mladší... A musijó pryč!"

Dívka nic neřikala. Jen si zástěrku přitiskla na oči, sklonila hlavu a rychle vyběhla z kuchyně.

To byla dívka, kterou měla Karolína v této službě vystřídát. Černá Bety — tak jí v kuchyni říkaly — šla do světnice služebných spořádat svých věcí k odchodu.

Karolína stála u okna a dívala se do dvora. Když Bety tam vešla, obrátila se k ní a usmála se. Těšila se, že aspoň s touto dívkou, která měla tvář milejší, smutnější a sdílnější než ty ostatní, bude moci nyní promluvit.

Bety utřela si zástěrkou oči a podívala se na Karolinu pohledem, v němž bylo více lítosti než nepřátelství.

"Vy jste ještě nikde nesloužila?" zeptala se jí a hlas se jí třásl.

"Ne — tady poprvé," řekla Karolína.

"Panímáma Majznerová vás Johanovi dohodila, pravda?" ptala se dívka dále.

"Vy ji znáte?"

"Líp než vy, milá brachu. I mne sem přivedla. A věil zas vás na moja místo."

"Vy půjdete pryč?" ptala se rychle Karolína.

"Já jdu a vy půjdete jednou tak jako já! Vite co, já vám něco řeknu. Dejte si pozor, at vás neocigání."

Dvěře se rozlily, a Král stál na prahu. Měl kožich rozepjatý, klobouk v ruce a hořel doutník mezi zuby.

"Co děláte?" zakřikl na ně. "Šla do salonu!" obrátil se ke Karolině, "a ona se chystala — nemá tu víc co dělat!"

(Pokračování.)

Bittner & Plouzek,
SCHUYLER, NEB.
obstarávají spolehlivě a poctivě
prodeje pozemků obstarávají půjčky, pojištění, atd.
Mají na prodej pozemky v Nebrance, Kansasu, Oklahoně, Severní i Jižní Dakotě.
Solidní, čestný, český podnik. 321f

POMNIKY
žulové a mramorové
Frank Novák,
1413-15 So. 13th St., Omaha, Neb.
(naproti Hotelu Praha)
Velký sklad, krásná práce a zaručena. Kupci a pomník v Omaze. Co ušetříte, zaplatí vám více než cestu.

Dr. A. Svobody Hořké Víno
Připravené dle předpisů tohoto proslulého lékaře, doporučeno ode všech lékařských autorit v nemocích žaludku a vnitřnosti. Toto výtečné léčivé víno, užíváno li v pravých dávkách, může býti užíváno co lék při slabosti žaludku, nechuti k jídlu, nezdravosti a všech podobných nemocích. Prodáváno jest v plných kvartových lahvičkách. Žádejte o toto víno, jež jest k dostání ve všech lepších českých hostincích.
S. JUNG & CO., MILWAUKEE, WIS., jediná majitelové.
Cestujícím jednatelom jest pan **J. H. SHARY,**
2957 FARNAM ST., OMAHA, NEB. Telefon 4927.

SEVERO-NĚMECKÝ LLOYD
Pravidelná poštovní a proplavební doprava
z Baltimore do Brémen
plmo po nových dvoustrubových poštovních parnicích od 7.500 do 10.000 tun nosnosti: Cassel, Breslau, Rhein, Koeln, Hanover, Frankfurt, Brandenburg, Chemnitz, Nechr, Main.
II. kajuta z Baltimore do Bremen od \$45.00 nahoru
Tyto parníky mají pouze jednu třídu kajutal: ež označena jest jako II. kajuta. Vše jmenované parníky jsou výhradně své, výtečně zbudované a salony salise pokoje kajutal na palubě. Elektrické osvětlení ve všech prostorách.
Dálší správy podávají generální jednatelé:
A. SCHUMACHER & CO., No. 7 S Gay St., Baltimore, Md
H. CLAUSENIUS & CO., 95 Dearborn Str., Chicago, Ill
aneb jejich zástupce zemi

ILLINOIS CENTRAL RAILROAD
CENY
hledatelů domovů
po
Illinois Central dráze
do
míst v Minnesotě, Severní Dakotě a Kanadském severo západě. Lístky na prodej každé úterý za jedno jízdné více \$2.00 za okružní cestu, platné na 21 den ode dne prodeje
Vlaky vyjíždí z Omahy v 8:20 ráno a 8:30 večer.
Ceny a úplné podrobnosti v City Ticket Office, 1402 Farnam St., Omaha, nebo pište na
SAMUEL NORTH,
District Passenger Agent, - Omaha Neb.

Něco
co povzbudí vaši energii a dodá vám nového života za parného dne, jest sklenice čistého a lahodného
"METZ-OVA" piva.
Jest uznáváno všemi milovníky dobrého piva za nejlepší v trhu. Pijte "METZOVO" k vůli svému zdraví.
Tel. Douglas 119.
Metz Bros. Brewing Co. vaří a lahvuji jen výborné pivo